

QUENTIN
BATES

MÕRV,
KORRUPTSIOON
JA MAJANDUSE
ALLAKÄIK
ISLANDIL

KÜL
MU
TA
TUD

PÕNEVIK

Quentin Bates
Frozen Out
2016

*Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub
eranditult kirjastusele ERSEN.*

*Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine
ilma valdaja loata on õigusvastane
ja seadusega karistatav.*

Kõik selles väljaandes mainitud nimed, tegelased, kohad ja sündmused on kas autori kujutlusvõime vili või on neid kasutatud kirjanduslikult. Mistahes sarnasus tegelike sündmuste, kohtade või isikutega, kas elavate või surnutega, on täielik kokkusattumus.

Kaane kujundanud Reet Helm
Toimetanud Viivi Variksaar
Korrektor Inna Viires

Copyright © Quentin Bates, 2011
All rights reserved.
© 2017 Kirjastus ERSEN

M05329317
ISBN 978-9949-82-084-9

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Autori märkus

Hvalvíki küla on välja mõeldud, kuid mitte täielikult ettekujutuse vili.

Minu mõtetes asub see Islandi edelaosas, umbes kaheteistkümne kilomeetri kaugusel idas Grindavíki kalasadamast, sest see koht sarnaneb Hvalvíkile. Hvalvík on piisavalt tõelähedane, sest koondab endasse omadusi Islandi rannikualade vaiksetest küladest, kus suurem osa inimesi elatub põlluharimisest või kalapüügist. Koht on siiski väljamõeldis, et mitte solvata mõne tegeliku küla politseinikku, linnapead, taksojuhti või bensiinijaamateenindajat. Ülejäänud paigad on päriselt olemas, ehkki olen nende nimes mõned muudatused teinud.

Aitäh kõigile, kes aitasid nõu ja julgustamisega – teate isegi, kes olete. Erilised tänusõnad aga võlgnen ma Bylgjale kannatlikkuse eest, sest ta vastas isegi mu kõige enesestmõistetavatele küsimustele.

Teisipäev, 26. august

Vesi loksus vastu sadamavaiu ja auto rattad veeresid krudinal üle raskete palkide. Ühe kai külge kinnitatud veoõngebra laeval podises generaator.

Juht seiskas automootori ja lülitas tuled välja, enne kui väljus, ning hingas sügavate sõõmudega sisse tuuletut ja tugevalt adru järele lõhnavat suveõhku. Ta vaatas hoolikalt enda ümber ringi ja kõndis siis mööda kaid edasi, jälgides, kas paatides on liikumist.

Nähtuga rahul, avas ta auto kõrvalukse. Kõigepealt tõstis ta reisija jalad välja ja kummardas siis, et tolle käsi üle oma õla heita. Pingutusest ähkides tõmbas ta reisija püsti.

„Miiss toimub?” lalises reisija, samal ajal kui juht tasakaalu otsides oma jalad harki ajas. Ta pooleldi toetas, pooleldi lohistas reisija mõne meetri jagu lähima paaditrapi juurde.

„Tule! Oleme peaaegu kohal.”

Reisija vajus vastu juhti. „K-k-kus me oleme?”

„Peaaegu kohal,” pomises juht sama palju endale kui talle.

Ta toetas ühe oma saabastes jala kai serval olevale tugevale puitpiirdele ja ajas siis kiiresti selja sirgu, lükkas reisija all valitsevasse pimedusse. Plartsatus pakkus hetkeks konkurentsi lähedalasuva paadi generaatorimürale ning juht seisis tardunult, kuulates pingsalt ümbrust. Kui alt midagi kuulda polnud, noogutas ta endamisi ja sammus tagasi auto juurde.

Hetk hiljem käivitus mootor ja auto kadus õhe.

Telefon helises ägedalt. Gunna kobas pimeduses toru järele ja haugatas sellesse:

„Gunnhildur!”

„Tere hommikust! Vabandust, et sind üles ajasin. Ma ju ajasin su üles, eks?” küsis tuttav hääl, samal ajal kui naine üritas sellega kokku käivat nägu meenutada.

„Ajased jah,” haigutas ta. „Kes räägib?”

„Albert Jónasson.”

Gunna sirutas käe kardina poole ja tõmbas selle kõrvale, et varahommikust päikesevalgust tuppa lasta.

„Ja kuidas ma saan sulle sellisel varasel tunnil kasulik olla?” küsis ta, teades, et Albert Jónasson pole mees, kes hea põhjuseta politseinikku tülitaks, eriti veel sellist, kes oli ta kõigest mõne nädala eest vahistanud.

„Ma leidsin, et kõige parem oleks sellest sinuga rääkida. Kai juures on üks mees.”

„Sa ajasid mu üles, et rääkida kai juures olevast võõrast?” urises Gunna.

„Jah. Võõrast, kes on surnud.”

Naine ärkas kohe ja hüppas külmale põrandale püsti. „Kus?”

„Rannas pontoonsildade juures. Ma nägin lainetes midagi ja läksin vaatama.”

„Olgu. Jää sinna! Ma tulen kohe!”

Gunna sõitis mööda poolest tosinast kai külge kinnitatud veoõngega laevast ja aeglustas, kui auto väikese paadisilla juurde viivale mustale kruusateele veeres. Ta nägi ainsa seal oleva paadi kõrval üksikut inimkuju, habetunud ja tursket meest oranžides õliriidest pükstes sammumas pontoonsillal, mille kõrval hulpis podiseva mootoriga kalapaat.

Gunna parkis auto kai ette, kalurite pikapite kõrvale, ja Albert Jónasson jalutas talle vastu, osutades kühmule, mis lebas lainetes, paari meetri kaugusel mustast rannaliivast.

„Seal,” ütles mees süngelt, järgnedes Gunnale, kes ettevaatlikult kõndis ja jälgis, et asitõendeid ei rikuks.

„Kas sa käisid siin all, Albert?” hüüdis naine üle õla.

„Ära muretse! Jätsin ta heaga sinnapaika.”

„Sa polegi talle veel pilku peale visanud? Kuidas sa siis teadsid, et see laip on?”

„Ma jõudsin siia veidi hiljavõitu. Kõik teised lahkusid juba enne koitu. Hakkasin paadimootorit käivitama ja nägin midagi hulpimas, nii et võtsin binokli ja nägin, millega tegemist. Leidsin, et parem on sulle helistada.”

Gunna võttis oma töövahendite vöökotist välja kummikindad ja tõmbas need kätte, enne kui kükitas kühmu kõrvale ja lükkas tagasi ta sassis punased juuksed, mis rahulikule, kuid elutule näole olid kleepunud. Ta vajutas raadiosaatja nupule ja rääkis väikesesse mikrofoni oma krael.

„Üheksa kaheksa neli üks, üheksa viis viis null. Oled sa seal, Haddi?”

Ta eemaldus ja võttis taskust telefoni.

„Albert, kas sa lähed täna merele?” küsis ta, samal ajal kui telefonis kõlas kutsuv toon.

„Kavatsesin küll.”

„Olgu. Ah, Haddi, lõpuks ometi,” sõnas ta, pöörates tähelepanu telefoni-vestlusele. „Kuule, jäta kõik sennapaika, meil on väikese paadisilla kõrval tundmatu laip. Parema saada üksus kohale.”

Albert vaatas, kuidas Gunna noogutas, samal ajal kui edasi-tagasi kõndis, imetledes naise tugevat kehaehitust, mida vormiriided piisavalt ei rõhutanud.

„Ei,” jätkas Gunna. „Kiirabi ja tehniline osakond, diskreetselt, kui võimalik. Kutsu Keflavíki krimiosakonnast Bjösssi, kui ta just Baltikumi maffiaga liiga rakkes pole. Eks?”

Ta lõpetas kõne ja vaatas Alberti poole, kes kannatlikult ta järel ootas.

„Kas ma võin siis täna merele minna?”

„Millal sa tagasi jõuad?”

„Kolmeks. Võib-olla neljaks.”

„Mine siis. Aga sa pead tunnistuse andma, kui oled kalapüügiiga ühel pool.”

„Pole probleemi,” vastas Albert tänulikult, hakkas juba mööda pontoonsilda kõndima ning viskas paadi kinnitusköied pardale.

„Hiljem näeme, Gunna!” hüüdis ta, samal ajal kui paat kai juurest minema kihutas.

Ja mina jään siia ootama, kuni asjatundjad välja ilmuvad, mõtles Gunna, avas auto pakiruumi, et võtta välja kuriteopaika eraldav lint. Ta arutles, kas seda linti oligi üldse kunagi varem Hvalvíkis kasutatud, sest see oli küla, kus kiiruse ületamine või ametivõimudele vastuhakk purjus-päi olid kõige rängemad kuriteod, millega temal ja Haddil oli tulnud rinda pista.

26.08.2008, 0944

Skandaaliblogija kirjutab:

Te ei saa head blogi maas hoida!

Niisiis oleme tagasi ja taas kord on Islandi skandaaliblogil uhiuus kodu! Meid on materdatud ja alandatud, seega oleme tugevamad kui iial varem, asudes ühes toredas kohas siin maailmal, kus austatakse Hr Visat, mitte võimude katseid sõnavabadust piirata. Hurraa tiigrihüppe teinud majanduskasvuga riikidele! Sõnavabadus on neile, kes on valmis selle eest maksma!

Uusi sõpru leidma ja inimesi mõjutama!

Aga, rahvas, ja me mõtleme seda tõsiselt, meie lemmikud on endiselt oma vanade trikkidega platsis. Majandusministeeriumi Gunni Benedikts, olles kahtlemata enne sõõnud lõunat oma vana semu, põllumajandusministri Óliga, on teada andnud, et tõkestab Uus-Meremaa lammaste importimise meie kaunile maale. Mõnel teist on seda kindlasti veidi raske mõista, sest need tüübid on aastate jooksul ladranud vabast turust, kõige konkurentsivõimelisema pakkumise peale minekust ja muud säärast jama. Kuid meenutagem, milline erakond enda peos majandust hoiab? Ja põllumajandust? Loomulikult meie vanad semud Progressiparteist! Me ei tohi ju endast välja ajada talunikke või vähemalt neid poolt tosinat, kes sellega endiselt tegelevad ja Progressipartei poolt hääletatavad, lastes odaval võõramaisel importkaubal neid õõnestada. See poleks ju aus, mis?

(Era) Võim (vaid vähestele valitud) Inimestele!...